

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

מנחות דף קא.

עצים ולבונה, מהו הטעם שאין להם פדיון?

לשמואל	בקדשו הגוף אין לה פדיון מה"ת	בלא קדשו בכלי שרת ¹
לחולקים על שמואל	בקדושת הגוף אין לה פדיון מה"ת	משום דלא שכיחי - ומדרבנן
		דכל דבר טהור אינו נפדה ²

עצים שנעשה בהם כדלהלן האם מתקדשים שיהיו אסורים להפדות מדאורייתא? [תוד"ה אע"ג].

לתוס'	כשמבקעם בקרדום ³ ומשפם לגזרין למערכה	כשחתה במחתת כלי שרת מעל המזבח ⁴
לרש"י בזבחים	מתקדשים רק מדרבנן	מתקדשים מדאורייתא
		מתקדשים מדאורייתא

מנחות ונסכים⁵ עד שלא קדשו בכלי, האם יש להם פדיון באופנים דלהלן?

לשמואל וי"א גם רב אושעיא	בטהורים	בטמאים
לרב כהנא וי"א גם רב אושעיא ור' אלעזר	נפדים	נפדים
	אינם נפדים לר' אלעזר: מנחת חוטא - נפדית	נפדים

¹ אמנם לענין האם הם קדושים (חוץ מענין פדיון) בזה נחלקו רש"י ותוס' (בד"ה אע"ג), דלתוס' קדושים מיהא מדרבנן, ולרש"י אפי' מדרבנן אינם קדושים.

² החולקים על שמואל ס"ל שמה שאמרו במשנה המנחות והנסכים שנטמאו הוא בדוקא - אבל בטהורים אין להם פדיון כלל, דאין דבר טהור נפדה, ולכן עצים ולבונה וכלי שרת כשהם טהורים אינם נפדים. וגם כשהם טמאים, כיון שאין טומאתן ממש טומאה - דעצים ולבונה אינם אוכל אלא חיבת הקודש מכשרתן, וכן כלי שרת יש לו טהרה במקוה לכן דינם כטהורים ואינם נפדים.

³ וביארו תוס' שהיה הקרדום המיוחד לעצי המערכה כלי שרת.

⁴ על אופן זה הקשו התוס', דהרי אינו חותה אלא מן המאוכלות הפנימיות, והם כבר אינם עצים אלא גחלים.

⁵ אכן, בהמה טהורה אפי' שהקדישה לבדק הבית, וכן עופות ועצים ולבונה וכלי שרת אפי' נטמאו, אין להם פדיון לכו"ע וכנ"ל.

הוכן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

מנחות דף קא:

איסורי הנאה דלהלן האם מטמאין טומאת אוכלין?

בערלה, כלאי הכרם, שור הנסקל, ציפורי מצורע, פטר חמור	בבשר וחלב, (עולה - תוס'), פרה אדומה	
מטמאים	מטמאים	לרבנן
אינם מטמאים ⁶	מטמאים ⁷	לר' שמעון

לר' אושעיא, פיגל במנחה, האם מטמאת המנחה טומאת אוכלין?

אליבא דר' שמעון	אליבא דרבנן	
אינה מטמאת	מטמאת	כשהקדישה מחוברת - שלא היתה לה שעת הכושר
מטמאת	מטמאת	כשהקדישה תלושה - שהיתה לה שעת הכושר

אליבא דר' שמעון, האם מטמא טומאת אוכלים קרבן שנפסל בלינה להיות נותר?

כשהיה שהות ביום לזרוק	כשלא היה שהות ביום לזרוק	
מטמא טומאת אוכלים ⁸ לרב אשי לקמן: אינו מטמא ⁹	אינו מטמא טומאת אוכלים	כשנן קודם זריקה
מטמא טומאת אוכלים	----	כשנן אחר זריקה

⁶ דריש "מכל האוכל אשר יאכל" - אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים קרי אוכל (ומטמא טומאת אוכלין), ושאי אתה יכול להאכילו לאחרים אינו קרוי אוכל.

⁷ בשר וחלב לשיטת ר"ש עצמו מותר בהנאה להאכילו לגוי, וקרוי אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים. ועוד שגם לישראל עצמו הוא חשוב אוכל, משום שהיתה לו שעת הכושר לפני שבשלו. וכן עולה חשובה שראויה לאכילה לאחרים - דאכילת מזבח חשובה אכילה. וכן פרה אדומה מטמאת טומאת אוכלים לר"ש הואיל והיתה לה שעת הכושר, דיכול לפדותה אפי' על גב מערכתה אם מצא אחרת נאה הימנה - ומצוה ג"כ לפדותה, ולר"ש הדין שכל העומד להפדות כפדוי דמי - ולכך חשיב שהיתה לה שעת הכושר.

⁸ כן מבואר בסוגיא לשיטת ר"ש, דכיון שסובר שכל העומד להפדות כפדוי דמי לכאורה ה"ה כל העומד להזרק ג"כ כזרוק דמי בדבר כזה שיש מצוה לזרוקו, וא"כ אפי' בלן קודם זריקה ג"כ חשוב שהיה לו שעת הכושר ומטמא טומאת אוכלין.

⁹ לקמן (בדף קב.) אמר רב אשי שמחוסר זריקה הוי מחוסר מעשה ובזה לא אמר ר"ש שכזרוק דמי, ורק לגבי פדיון שהוא רק דיבור בעלמא בזה אמר ר"ש שכל העומד להפדות כפדוי דמי.